

طراحی و ارزیابی مدل سبک رهبری به منظور ارتقاء بهره وری با توجه به انگیزش مطالعه موردی

فریال خوشندی^۱، جعفر جهانی^۲

۱- دانشجوی دکتری حرفه ای مدیریت کسب و کار، سازمان مدیریت صنعتی منطقه جنوب، ایران، شیراز

۲- دانشیار گروه مدیریت و برنامه ریزی آموزشی دانشگاه روتشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شیراز، ایران، شیراز

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر، طراحی و ارزیابی مدل سبک رهبری به منظور ارتقاء بهره وری با توجه به نقش واسطه ای انگیزش در سازمان پزشکی قانونی شهرستان شیراز می باشد. جامعه آماری پژوهش شامل پرسنل سازمان پزشکی قانونی شهرستان شیراز و حجم نمونه به تعداد ۱۵۶ نفر بوده که به صورت کل شمار پرسشنامه ها توزیع و جمع آوری شده است. روش جمع آوری داده ها در این تحقیق استفاده از روش های انجام مطالعات کتابخانه ای استفاده از شبکه های اینترنتی و پرسشنامه های استاندارد تعدیل شده می باشد. پرسشنامه اول، پرسشنامه بررسی سبک رهبری (با ۱۸ سؤال)، پرسشنامه دوم بهره وری نیروی انسانی (۶۲ سؤال) و پرسشنامه انگیزش کارکنان (با ۴۰ سؤال) که روایی پرسشنامه ها با توجه به سابقه تحقیق و پایایی آنها با تحلیل مقدار آلفای کرونباخ مورد بررسی و تایید قرار گرفته است. در این تحقیق چهار فرضیه در راستای اهداف تحقیق ارائه شده است و این فرضیات با استفاده از روش معادلات ساختاری و نرم افزار SPSS 22 و نرم افزار لیزرل ۸۸ مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است، براساس نتایج بدست آمده از تحقیق مشخص گردید که برای ارتقاء بهره وری سبک رهبری واگذار کننده (خود رهبری) دارای بیشترین بار عاملی و تاثیر می باشد و سبک رهبری دستور دهنده (تعادل گرا) دارای اهمیت متوسط و سبک رهبری مشارکتی (تحول گرا) دارای کمترین اهمیت می باشد. پیشنهادات این تحقیق در راستای تاثیر سبک رهبری بر بهره وری کارکنان با توجه به انگیزش به سازمان پزشکی قانونی شیراز ارائه شده است.

واژگان کلیدی: سبک رهبری، بهره وری کارکنان، انگیزش